

SENAT DE BELGIQUE**SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1991-1992**

11 FEVRIER 1992

Proposition de loi modifiant la loi du 8 décembre 1976 réglant la pension de certains mandataires et celle de leurs ayants droit

(Déposée par M. Vermeiren)

DEVELOPPEMENTS

Le droit à la pension de certains mandataires est reconnu depuis longtemps déjà. De nombreux mandataires publics qui ont œuvré pendant des années pour le bien-être de leurs concitoyens obtiennent ainsi la juste récompense de leurs efforts, qui ne sont pas toujours rétribués en conséquence.

La loi du 8 décembre 1976 réglant la pension de certains mandataires et celle de leurs ayants droit prévoit que le droit à la pension s'ouvre à condition que l'intéressé ait exercé son mandat pendant une période de soixante mois au moins.

La loi du 2 mars 1989 a modifié la loi précitée du 8 décembre 1976 en remplaçant la durée minimum de soixante mois par une durée minimum de douze mois, mais ce uniquement pour les mandataires qui étaient en fonction au 31 décembre 1988 ou après cette date.

BELGISCHE SENAAAT**BUITENGEWONE ZITTING 1991-1992**

11 FEBRUARI 1992

Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 8 december 1976 tot regeling van het pensioen van sommige mandatarissen en van dat van hun rechtverkrijgenden

(Ingediend door de heer Vermeiren)

TOELICHTING

Het recht op pensioen van een aantal mandatarissen wordt reeds lang erkend. Vele bekleders van een openbaar ambt die zich jaren hebben ingezet voor het welzijn van hun medeburgers wordt op die manier een billijke vergoeding toegekend voor de geleverde inspanningen, die niet altijd aanleiding hebben gegeven tot een evenredige financiële beloning.

De wet van 8 december 1976 tot regeling van het pensioen van sommige mandatarissen en van dat van hun rechtverkrijgenden voorziet in een wettelijke regeling, die echter een minimumperiode van 60 maanden voor de uitoefening van een mandaat oplegt om op een pensioen aanspraak te kunnen maken.

Door de wet van 2 maart 1989 werd voornoemde wet van 8 december 1976 gewijzigd en wel in die zin dat de minimumperiode van zestig maanden werd vervangen door een minimumperiode van twaalf maanden, doch enkel en alleen voor de mandatarissen die op 31 december 1988 of later in functie waren.

Cette modification a donc entraîné une discrimination à l'égard des mandataires qui ont exercé un mandat public avant le 31 décembre 1988.

Lors de la réunion de la Commission des Finances du Sénat du 3 août 1988, le Ministre des Pensions avait fait valoir qu'en conférant un effet rétroactif à la nouvelle disposition, on créerait un précédent pour l'ensemble de la législation sociale. Il ressort pourtant clairement de la discussion de la proposition de loi de M. Lafosse et consorts (Doc. Sénat n°s 324-1 et 2 — S.E. 1988, et Doc. Chambre n°s 539/1 et 2 S.E. 1988) que la loi est bel et bien assortie d'une certaine rétroactivité, puisqu'un mandataire qui a exercé un mandat pendant un mois complet au moins à partir du 1er janvier 1989 et a exercé un mandat pendant les onze mois qui ont précédé obtient un droit à la pension dès le moment où il totalise un total de douze mois de mandat. Il s'agit donc bien, en l'occurrence, d'un effet rétroactif, dont le bénéfice est toutefois refusé aux mandataires qui ont exercé un mandat public pendant douze mois au moins avant cette date.

La loi exclut ainsi du droit à la pension un très petit nombre d'anciens mandataires qui, avant cette date, ont exercé une charge publique pendant moins de soixante mois, fût-ce même pendant cinquante-neuf mois et quinze jours. Il est donc parfaitement possible qu'un président de C.P.A.S. qui est entré en fonction avec retard en raison de certaines manœuvres politiques ne totalise pas soixante mois de mandat et n'ait donc pas droit à une pension.

Afin de bannir de telles injustices flagrantes et d'instaurer une grande homogénéité en matière d'octroi du droit à la pension, il nous paraît justifié d'étendre le régime de pension à tous ceux qui ont exercé un mandat pendant une période minimum de 12 mois. Toute discrimination sera ainsi exclue. Il convient d'ailleurs de souligner à ce propos qu'en vertu des dispositions légales, la retenue de 7,5 p.c. au profit du secteur des pensions a bel et bien été opérée pendant la durée du mandat sur les rémunérations de tous les mandataires qui sont actuellement exclus du bénéfice de toute pension.

Il est dès lors proposé de remplacer les mots «soixante mois» par les mots «douze mois» dans l'article 4, § 1er de la loi du 8 décembre 1976.

L'adoption de cette modification rendrait superflu l'article 13bis, qui pourrait dès lors être abrogé.

*
* *

Op die manier wordt echter een discriminatie tot stand gebracht ten aanzien van de mandatarissen, die vóór de datum van 31 december 1988 een openbaar ambt bekleedden.

Tijdens de vergadering van de Commissie voor de Financiën van de Senaat d.d. 3 augustus 1988 bevestigde de Minister van Pensioenen dat het toepassen van de terugwerkende kracht zou neerkomen op een precedent voor de gehele sociale wetgeving. De bespreking van het wetsvoorstel, ingediend door de heer Lafosse c.s. (Gedr. St., Senaat nrs. 324-1 en 2 - B.Z. 1988 en Stukken Kamer nrs. 539/1 en 2 - B.Z. 1988) geeft echter duidelijk aan, dat wel met de terugwerkende kracht rekening wordt gehouden aangezien een mandataris, die per 1 januari 1989 gedurende ten minste één volle maand het mandaat uitoefent, en dit gedurende de elf vorige maanden heeft gedaan, recht verkrijgt op een pensioen vanaf het ogenblik dat hij in totaal tot twaalf maanden komt. Hier is dus wel sprake van terugwerkende kracht, die evenwel wordt ontzegd aan mandatarissen die vóór die datum wel ten minste gedurende twaalf maanden een openbaar mandaat hebben bekleed.

Uitgesloten worden aldus een zeer beperkt aantal gewezen mandatarissen die vóór die datum een openbaar ambt hebben bekleed gedurende een termijn van minder dan zestig maanden, ook bijvoorbeeld negenenvijftig maanden en veertien dagen. Het is dus best mogelijk dat een voorzitter van een O.C.M.W. die laattijdig zijn functie heeft opgenomen wegens bepaalde politieke manoeuvres en dus niet tot zestig maanden komt ook geen aanspraak kan maken op een pensioen.

Om dergelijke flagrante onrechtvaardigheden uit te sluiten en bij de toekenning van het recht op pensioen grote eensgezindheid tot stand te brengen, lijkt het ons gewettigd om de pensioenregeling uit te breiden tot al degenen, die ten minste 12 maanden een mandaat vervulden. Op die manier zou elke discriminatie worden vermeden. Onderstreept mag daarbij zeker worden, dat ingevolge de wettelijke voorschriften tijdens de ambtsperiode bij alle mandatarissen, thans uitgesloten van de toekenning van enig pensioen, de wettelijke inhoudingen werden verricht op de wedde, ten belope van 7,5 pct. ten behoeve van het pensioen.

Voorgesteld wordt derhalve in artikel 4, § 1, van de voornoemde wet van 8 december 1976 het woord «zestig» te vervangen door het woord «twaalf».

De goedkeuring van deze tekst maakt hieronder artikel 13bis overbodig, zodat dit artikel kan worden opgeheven.

F. VERMEIREN.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

Article premier

A l'article 4, § 1er, de la loi du 8 décembre 1976 réglant la pension de certains mandataires et celle de leurs ayants droit, les mots «soixante mois» sont remplacés par les mots «douze mois».

Art. 2

L'article 13*bis* de la même loi, inséré par la loi du 2 mars 1989, est abrogé.

Art. 3

La présente loi produit ses effets au 1er janvier 1990.

VOORSTEL VAN WET

Artikel 1

In artikel 4, § 1, van de wet van 8 december 1976 tot regeling van het pensioen van sommige mandatarissen en van dat van hun rechtverkrijgenden, wordt het woord «zestig» vervangen door het woord «twaalf».

Art. 2

Artikel 13*bis* van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 2 maart 1989, wordt opgeheven.

Art. 3

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1990.

F. VERMEIREN.